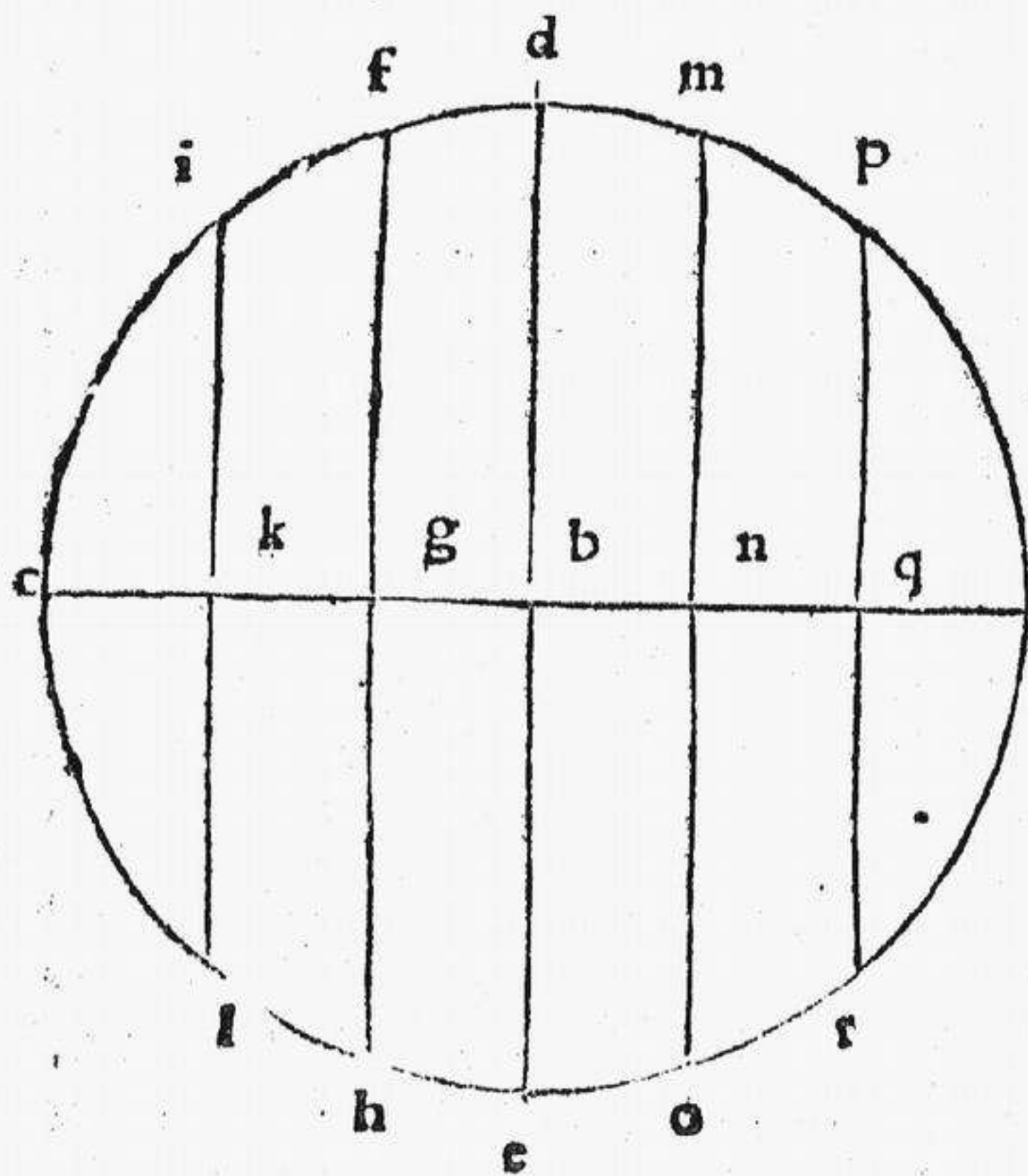

octauę sphærę sic interpretantur haud parũ hallucinati fuerũt atq; a theorica huius motus iuxta Alfonsi mentẽ plurimũ recedentes, hac itaq; interpretationũ & enarrationũ diminutione & diuersitate alfonsinarũ tabularũ de motu octauę sphærę nemo satis intelliget qua ratione conueniet ex alfonsinis tabulis pro tempore dato motum augiũ & stellarũ fixarũ cõuenienter elicere. Nulla enim harũ enarrationũ sufficienter explicat, qualiter aut qñ quibusue ipsę equationes accessus & recessus octauę sphærę addi minuiue debeant.

REPRAEHENSIO IIII.

Pleniorẽ saniorẽq; vsum tabularũ Alfonsi de motibus octauę sphærę perpaucis docere. Vt igitur in numerationibus astronomicorũ canonũ seu tabularũ quisq; vel mediocriter institutus plane intelligat Ioannẽ Saxonieñ, & reliquos tabularum Alfonsi interpretes in enarratione canonũ seu tabularũ Alfonsi de motibus præsertim octauę sphærę, vna cũ ipso Georgio Peurbachio recentiorũ theoricarũ auctore, non solũ somnulosos extitisse, verũ etiam altissime dormitasse, aliquot in-

stitui demonstrare documẽta quibus earundem Alfonsi tabularum vsum plenariũ habebitur. Primũ itaq; documentũ est, Si datis duobus temporib⁹, quibus verũ seu equatum octauę sphærę a motũ ipsis interpositum ex dictis tabulis numerare quispiã intẽdat, vtriusq; datorũ temporũ accessus & recessus octauę sphærę occupaues rit parui circuli semicirculũ orientalem idest minor extiterit gra. 180, fus